

JAANA AALTO

Takaa ajatuksen virran

T a k a a
a j a t u s t e n
v i r r a n

Rajoja repivä essee, viisi tunteikasta novellia, kaksi tuhtia runoelmaa elämän ja kuoleman koukeroista, 323 mielenkiintoista ja provosoivaakin runoa/sanoitusta (levyttäneet mm. Ami Aspelund, Matti Heinivaho, Juhani Markola) maailman ja sydämen rytmeistä ja ris-teyshetkistä.

Hyökyaallollinen monitasoista ja kiehtovaa luettavaa. Hupaisaa, liikuttavaa, vakavaa, pohtimisen arvoista; tarinoita vaikka ja mistä ja paljosta siltä väliltä sekä muualtakin. Kaikille ja kaikenikäisille.

Palkitun Jaanan tekstejä pitkältä ajalta, nyt kaikki arvokas ja jännittävä jumbomaisesti tarjolla.

Jokaiselle hävyttömän hauskaa, kaleidoskooppimaisen totista ja nautiskeltavaa naposteltavaa olemassa-olon varrelta.

Galaktista tähtipölyä.

Valon pisaroita.

Hämärän rajamailta.

www.jaanaaalto.com

Kotkan tyttö ilman siipii (2016)

raju, ronski tyttöenergiaa tihkuva dekkari

Sexodus (2017)

eroottinen rikostarina, K-18

Päätalo-instituutin palkitsema

Operaatio Joulupukki (2018)

jännä, hauska seikkailu, joulun uhattuna,

Korvatunturin scifimäiset salaisuudet julki

Jaana Aalto

Takaa ajatusten virran

© 2024 Jaana Aalto

Kansi: J. A.

Kansikuvat: J. A. , Pixapay

Taitto: J. A.

Kustantaja: BoD – Books on Demand, Helsinki, Suomi

Valmistaja: BoD – Books on Demand, Norderstedt, Saksa

ISBN: 978-952-80-2654-9

Sisällys

Essee

Rajan harha	11
-------------	----

Novelleja

Pappiperkele	21
Rakas Eeva	31
Reilu peli	37
Sarinja	47
Tyttö ja kissa	69

Runoelmat

Rajavartija - kuoleman turvaaja	447
Rakas poikani - kuoleman lapsi	543

Runoja, sanoituksia

Aika ensisuudelman	77	Askeleesi	87
Aikakapseli	78	Auta mua	88
Aina kaunein	80	Auttaisin	90
Aina voisi olla huonommin	81	Avulias	91
Aina yksi	82	Charmia ilman harmia	92
Ainut kesä	83	Ehkä huomenna	93
Aivan varmasti	84	Ei elämää	94
Aivan vilpitön	85	Ei riidellä rakas	95
Aletaan seurustelemaan	86	Ei saa	96

Ei sydän ymmärrä	97	Intiaanitytön kaipuu	142
Ei tuskaa kamalampaa	98	Irstain nainen	143
Ei tuullut	99	Isoisän runkkuhattu	144
Ei tänäänkään	100	Itku	145
Eikö tämä olekaan...	101	Itkuni pian itkenyt oon	146
Ellei minua olisi	102	Itsenäisyyspäivä	147
Elämä	104	Jokea pitkin	148
Elämä on tässä näin	105	Jokin sanoo ei	149
Elämän jalokivet	106	Joku muu	150
Elämän koulu	107	Joku odottaa	151
Elämää suurempi ystävyys	108	Joku sua hyvällä ajattelee	152
En estää sua voi	109	Jos huomista ei olekaan	153
En viihtynyt	110	Jos nauratkin vain	154
Enkelin suudelma	111	Joulu - taivaan lahja	155
Ensiapu	112	Joulun laulu	156
Ensimmäinen äitienpäivä	113	Joutsenlampi	157
Entä jos ei kukaan kaipaa	114	Juna syöksyy tunneliin	158
Entäs nyt	115	Jäisikö avaamattomaksi	159
Että hyvä olisi	116	Jäniksenkäpälä	160
Eurokulkurit	117	Jäätyneet kyyneleet	161
Haavoittunut enkeli	118	Kahdeksas ihme	162
Harha	119	Kahdestaan vaan	163
Hautajaisissasi	120	Kaikki haihtuu kuitenkin	164
Hei ei enää	123	Kaksi auringonnousua	165
Henkemme	124	Kaksi aurinkoa	166
Hetkeksi sateenkaareksi	125	Kaksi sydäntä	167
Hiekanjyviä	126	Kaksoiselämää	168
Hovipelle	127	Karheata silkkiä	170
Huomenna	128	Karibian helmi	172
Huomenna en ole...	130	Katseita	173
Hurja merimies	131	Katselimme	174
Hyvää huomenta uusi...	132	Katsoin yöhön	175
Hyvää matkaa	133	Kaukainen maa	176
Hyödyllinen elämä	134	Kauneuskeino	178
Hän on niitä joiden...	135	Kaunis maamme on	179
Hänenkin kanssaan	136	Kaunis uni	180
Häät	137	Kellon kumauttaja	181
Impotentti jumala	138	Keltainen kyyhky	182
Internetti	141	Kesä päättyy huomenna	183

Kesäheinään sinut pujotan	184	Luonnonrauhaa	226
Kiihkeä yö	185	Luukku auki	227
Kohtalon leikkiä	186	Lähtevien laivojen satama	228
Kohtalon todennäköisyys	187	Lämpö	229
Kolme sanaa rakkauden	188	Maa ja tuli, vesi ja ilma	230
Kolme toivetta	189	Maani	231
Kolmen kantin onnenlantti	190	Majakanvartija	232
Kotikoivu	191	Matkija	233
Kotikoivuni	192	Meitä ei sittenkään	234
Kotkalainen on aina...	194	Menee hukkaan	235
Kotkan komia Kauko	196	Menen vain	236
Kriisipsykiatri	198	Menköön tänäänkin...	238
Kuin oisin nähnyt valon...	199	Meren laulu	239
Kuin tumma ori oli tuo...	200	Merenneito ja merimies	240
Kuka, mitä, missä, miksi	201	Merimies on merimies...	241
Kulkija hämyisen maan	202	Merimiesjuttu	242
Kulkue	203	Mestarikokki	244
Kun juhla ohi on	204	Metro	245
Kun näen pienen lapsen	205	Miksi itket joulupukki	246
Kunhan olet	206	Miksi juuri minulle	248
Kunpa oisit rakas tässä	207	Miksi vain minä	249
Kuu	208	Milloin huomaat	250
Kuubalainen suudelma	209	Milloin tiedän	251
Kynäni	210	Minun jouluni tämä on	252
Kyyneleitä	211	Minun jumalani	253
Käyttää mua saa	212	Missä lumiukot kesällä	254
Lahjalaulu	213	Mistä Pukki tietää	255
Lapin yö	214	Mistä tiedät, mies	256
Lapsi	215	Mistä voisin	257
Laulu yksinpurjehtijalle	216	Miten kaunista	258
Lautanen pöydässäni	217	Mitä ne täällä tekee	260
Lehdet luin	218	Mitä nyt	261
Leipäkojuni	219	Mitäs sitä suremaan	262
Lintu	220	Muistelmani	263
Logoni	221	Murha	264
Lumilinna	222	Musta lumi	266
Lumilinnani	223	Musta valo	267
Luo suurten purjeiden	224	Mä taulun maalaisin	268
Luonnonajattelijä	225	Nahkatakki	269

Nainen	270	Perhonen	322
Nainen kauneinta on	274	Pesä	323
Naisista ihanin	275	Pikkusisko on sisilisko	324
Namaste, Goa	276	Pinkki	325
Napapiirin taikaa	277	Prisma	326
Navigaattoripukki	278	Puhalla paha pois	327
Neiti sotamies	279	Pyromaani	329
Nettipukki, nettipukki	281	Päivät nämä	330
Nyt kun tiedän	282	Rahan tuhlausta	331
Nyt pannaan ranttaliksi	286	Raiskattu metsä	332
Näin enkelin itkevän	287	Rakas	333
Näin vain on	288	Rakkauden hätänumero	334
Näinkö on	289	Rakkauden peli	335
Näkymätön lintu	290	Rakkauden vanki	336
Nälkä	291	R-A-K-K-A-U-S	337
Olemassaolo	292	Rakkautemme salaisuus	338
Olen kiitollinen	293	Rakkauteni hinta	339
Olen repinyt kaiken	294	Rannalla	340
Olenko homo	296	Rauhanrakastaja	341
Olenko täällä	297	Riski	342
Ollaan hyviä toisillemme	298	Saa vaisto viedä	343
Ollaan vain	299	Saanko koskaan...	344
Oma kultani	300	Salainen nauru	345
Oma tie	301	Sama virhe	346
Onanistin käsikirjasta	302	Sata tapaa rakastaa	348
Oon laiva	306	Se on sitä sekä tätä	349
Opettajan ennustus	307	Seisot alla saman Auringon	350
Outo voima kulman takaa	308	Seitsemän päivää	351
Paa-paa-pakkanen	310	Siinä lähelläni	353
Pahaa verta	311	Siirtyvätköhän vaivani	354
Paitsi totuus	312	Sikari	355
Pakkastyttö	313	Silloin rakkahin	356
Paljon mitä sinussa...	314	Sinilintu	358
Palomies	315	Sinut tuntea hetken sain	359
Paras maailmassa	316	Sinä iltana	360
Parempaa kuin joutenolo	317	Sipuli	361
Passi	319	Sormet pelissä	362
Peili	320	Sulle enkelin soisin	363
Pelkään mitä vastaisit	321	Suudelma poskellasi	364

Suunnitelmia	365	Urheilu lihottaa	408
Sydämeni teille annan	366	Uskon että	410
Sä oot viittä vaille	367	Uskon silti	411
Särjettyjen lupausten laakso	368	Vaaleanpunainen neilikka	412
Tahtoisitko tutustua...	369	Vaikeaa olla viisas	413
Taikalintu	371	Vaikeaa on löytää laiturin	414
Taikapeili	372	Vaikka mitä teet en...	416
Takana ikkunan	373	Vailla tuulta sammuu tuli...	417
Tanssi, tanssi, tanssi	374	Vain vähän on iloja mulla	419
Tapa minut!	375	Valkoinen varjo	420
Tappaja-aalto	379	Valo	421
Tavallinen tyttö	380	Valokuva	422
Tee se tänään	381	Vanha uusi päivä	423
Tekisitkö tempun tärkein	382	Varo, varo	424
Terassit on auki	383	Vauvan katse	425
Tielläni	384	Vielä, vielä	426
Toisenlainen	385	Vieraani	427
Tositarina	386	Vieraat	428
Totuudet	388	Vihaisit edes	429
Tule kanssani rakkauteen	389	Viidakon kutsu	430
Tulkitsin väärin	390	Viikonloppu uskovainen	431
Tuntea aina uudestaan	391	Viimeinen sotaveteraani	432
Tunturin tuuliin	392	Viimeinen yö	433
Tuttu juttu	393	Vikurapää lapsi	434
Tuuthan jo tanssiin	394	Vinkeen veikeä	435
Tähdenlento	395	Väärään aikaa, väärässä...	436
Tähdenlentoko	396	Yhtä yllättäen kuin	437
Tämä kaupunki on jäänyt...	397	Yleisessä saunassa	438
Tämä on ekakerta	398	Ystävä	439
Tämä pieni aamujuttu	399	Älkää pelätkö kuolemaa	440
Tämän hetken tahdon...	400	Älä rakastu minuun	441
Tämän tästä, tuon tuosta	401	Yö ensimmäinen ja myös...	442
Tästä maailmasta	402	Yön aurinko	443
Täällä ootko jossain	405	Yön hetki hiljainen	444
Uinun rajalla rakkauden	406	Yöstä mä tuun	445
Unhon suudelman	407		

Rajojen etsijöille
ja niitä murskaaville

Rajan harha

Jossakin on aina raja. Siellä minne sen asemme. Tai minne toiset ovat sen juntanneet.

Noinhan me olemme tottuneet ajattelemaan. Tottuneet ajattelemaan...? Siksikö, että jospa me tarvitsemmekin rajoja. Rajaa ja rajoja jotka suojaavat, antavat meille turvaa ja mielenrauhaa. Mutta toisaalta, kahlehditsevatko rajat? Tukahduttavatko ne ajatustemme vapauden? Uskaltaisimmeko löytää rajamme ja olisiko meillä tahtoa niiden murtamiseen? Pystyisimmekö katsomaan maailmaa ilman muuria? Tai jospa raja onkin vain mielen luomus? Vain harhaa.

Siellä se kuitenkin on, raja, jossain moraalien ja pelon ja totunnaisuuden hämärällä kauimmaisella vyöhykkeellä, piiloutuneena järjeltä ja rohkealta, kyseenalaistavalta tutkiskelulta ja rakenteiden ravistelulta. Jossain siellä se mielenmaisemissa kiemurtelee, siellä minne ei helposti uskalleta mennä, piilossa valolta.

”Tietä käyden tien on vanki, vapaa on vain umpihanki.”

Noin moukarimaisesti on kiteyttänyt Aaro Hellaakoski, runoilija ja opettaja, joskus toisen maailmansodan aikoihin.

Konttaillessamme synnyinkodissamme ja sen pihapiirissä opimme nopeasti sallitut polut ja mielipahan yllättäessä turvallisen sylin lämmön. Opimme uskomaan ja luottamaan ilman epäilystä ja vastaväitteitä, hyväksymään hyväksemme ajatellun ja tehdyn, saammehan palkkioksi hyvän mielen ja hyväksynnän ja kiitollisuuden. Myöhemmin tietenkin oivalamme, että eihän tuo juuri muuten voisi-kaan olla; näin toimitaan sukupolvesta toiseen, kaikissa elämänmuodoissa, siirretään opittua ja omaksuttua seuraavalle. Olemme yksi välittävä elektroni olemassaolon virtapiirissä.

Jos olemme tyytyväisiä ja onnellisia ja pysyttelemme automaattisesti kaukana rajavyöhykkeiden hyytävistä tuulista ja vallihau-doista, niin hyvä niin. Jos tuo riittää meille, oikein mainiotahan se on sitten niin.

Mutta joillekin tuo yleinen ja hyväksytty on liian vähän; saatamme havahtua mielemme varovaisiin pohdintoihin, mieltymykseen huojutella olevaa. Miksi on näin? Onko sittenkään noin? Mihin tuo ajatus ja aate perustuu? Mistä se on lähtöisin? Miten voidaan todistaa, että juuri tämä on se ainoa ja

alkuperäinen mielipide oikeasta ja väärästä. Kuka sanoo ja miksi, että tuolla on murtumaton ja korkein raja. Ja miten meitä onkin siunannut niin hyvä tuuri, että kaikista maailman ylivartijoista juuri siellä on se yksi ja ainut ja ainoa oikea, joka pystyy tuomitsemaan myös muurintakaiseen ikuiseen kadotukseen.

Kun ymmärrämme, ettemme ole muurimme pystyttäjä, olemme vain sen huoltaja ja pönkittäjä, että rakentaja on muualla, ajatusvankilansa kahleissa rimpuileva historiallinen haamu, on meidän helpompi siirtää tai rikkoo rajamme tai vain astua niiden ylitse, jättää ne kuihtumaan kollektiivisen alitajuntamme syövereihin. Sillä raja itää ja viheriöi ja enentää tukahduttavia köynnöksiään meidän peloistamme, kuvitelmistamme, uskostamme.

Raja on pienikin este kahlehditun minämme ja ajatusten esteettömyyden välillä.

Mistä sitten tiedämme, että etsijänä olemme oikealla polulla? Siinäpä se, kun sitä ei oikein voikaan tietää. Useinkin on vain luottamista intuitioon, sisäiseen kuiskaukseemme, jonka vastatuuli hioo pettämättömäksi oivallukseksi; jyrkevimmältä rajalta kun käyvät ne hurjimmat puhurit. Mutta kun pystymme epäilemään, ravistelemaan rohkeasti ja analysoiden ajatuksiamme ja saavuttamaamme, kun emme usko enää

vankkumatta aiemmin totena pitämäämme, saatamme huomata muutoksen keventyneenä mielenä ja sisäisenä hymynä. Varmuus tulee kyseenalaistusten jälkeen, kriittisen tutkailun ja niidenkin epäilysten seurauksena.

Sillä epäillä tulee ja paljon ja jatkuvasti, muistaen kuitenkin, että kaiken jo saavutetunkin saa hengettömäksi, jos epäuskon ja kyynisen kriittisyyden antaa tukahduttaa, ja myös ylpeyden ja turhautuneisuuden. Uskallus luopua aiemmin ajatellusta ei ole kameleonttimaisuutta, pikaista siirtymistä lämpimämpään ja vähemmän ahdistavaan suojapukuun; etsijän polku vie kapealle ja mutkittelevalle öiselle tuuliselle tundralle, se räätälöityy jokaiselle erikseen, ja sillä tiellä helppo ratkaisu on useinkin vain laiskuutta ja pysähtyneisyyttä, luovuttamista.

Sitten joskus meillä on tarpeeksi rohkeutta ja voimaa saapua tärkeimmän ja suurimman rajan luo, sen joka säteilee hyytävää varjoaan muihin rajoihin ja kaikkialle. Siellä menneisyyden ja mytologian ote on vahvin ja vankkumaton, sen läheisyydessä ei juurikaan ole sijaa järjelle ja epäilyksille. Se on fyysisestikin elämämme viimeinen raja, ja koska emme voi sanoa siitä paljoakaan tietävämme, tuon järkähämättömän ja korkean muurin rakennuspalikoina ovat usko ja pelko ja toiveet.

Se raja on vilpittömän tutkimusmatkailijan viimeinen koettelemus. Se raja on kuin vuori, kun sen laelle pääsee ja kestää katsella, ei näe ensin mitään, mutta pimeyttä ja hyytäviä tuulia ei pidä peljestyä. Joskus myrskyt tasaantuvat tai ainakin niihin tottuu, ja silmä alkaa nähdä. Se näkee ja aistii äärettömyyden ja ajattomuuden, kaiken ja kaikkien yhteyden ja ykseyden, iättömän nyt-hetken, jossa kaikkea vain *on*. Jossa uuden muotoutumista ja syntymistä ja tuhoutumista ja haihtumista vain *on*. Viimeistään silloin tietoisuutemme täyttyy tuosta ymmärryksestä, pitkäaikaisten pohdintojemme tuloksena me äkisti ja kokonaisvaltaisesti rohkeasti vain oivallamme, että vailla tarkoitusta ja suunnitelmaa, alkua ja loppua, päämäärättä olemassaoloa ja elämää sen kaikissa ihmeellisissä ilmenemismuodoissaan vain *on*. Toisin ei voisikaan olla; nyt kun aistimme olevaisuuden, mahdotonta olisi täydellinen olemattomuus. Siellä muurilla tunnemme, kuinka keuhkojemme yksi hengitysrytmi on yhtä galaksin elämänkierron kanssa.

Saatamme joutua matkaamaan rajalle useita kertoja, ennen kuin pystymme tyynesti siellä olemaan ja häättämään rajavartijat, mutta kerta kerralta se on helpompaa ja nopeampaa. Hiljalleen kyyneleemmekin kuivuvat ja pystymme näkemään selvemmin.

Ja kun katsoo tarkasti sinne mistä on tullut, huomioi jokaisen syntymättömänkin minän, sillä joka ikinen on minä – haaveineen, tunteineen, ajatuksineen, tekoineen, kaikki tuo mikä on tärkeää minulle, on yhtä tärkeää jokaiselle toisellekin minälle, ovathan kokemuksemme yhtäläisiä, eri tavalla vain, kaikki ainutlaatuisia mutta eivät ainutker-
taisia. Ja *minä* ei koskaan kuole, kun yhden minän silmät sulkeutuvat, jossain avautuu jo uusi.

Joskus kyyneltemme kuivuminen on hida-
dasta, mutta siitä ei tarvitse olla huolissaan. Ensin kyynelemme ovat seurausta mie-
lemme harhan luoman maailman murenemi-
sestä; tietoisuutemme rakastaa rajoja ja tur-
vallisuutta ja että minämme olisi koulutuk-
sessa oleva, kohtalon suunnitelmiin sidottu
jalostuva sielu ja vertaistaan vailla ja haihtu-
maton ja vain yksi.

Jossakin vaiheessa tajuamme universaali-
sesti, että mikäli välttellemme pahoja ajatuksia,
me luomme vastavuoroisesti hyvää; kyy-
nelemme lämpenevät ja aistimme suunna-
tonta myötätuntoa sulautuessamme elämän
hurmaavaan rytmiin, jossa jokainen hetki on
merkityksellinen ja erityinen, vastavuoroisuu-
den ja itsetarkoituksellisuuden lumoavaa kau-
neutta, kaiken ja kaikkeuden, elämän yk-
seyttä, ja silloin hengitämme mennyttä ja tu-
levaa ja olevaa sammumattoman nuotion

Elämän varjo:
tarkoituksettomuuden
hyväksyminen

Elämän valo:
merkityksellisyyden
ymmärtäminen

9 789528 026549